

**Marcin Białas**

**DOKUMENTACJA POSTĘPOWANIA HABILITACYJNEGO**

---

**Autoreferat**



### **Posiadane dyplomy, stopnie naukowe/artystyczne:**

- dyplom ukończenia studiów na Wydziale Grafiki Akademii Sztuk Pięknych w Katowicach, kierunek: Grafika Warsztatowa; tytuł magistra sztuki, nadany dnia 7 czerwca 2004 roku w Akademii Sztuk Pięknych w Katowicach.
- stopień doktora sztuki w dyscyplinie artystycznej: sztuki piękne, nadany uchwałą Rady Wydziału Artystycznego Akademii Sztuk Pięknych w Katowicach dnia 8 lipca 2011 roku, na podstawie rozprawy doktorskiej: *Organizm nazwany miastem*.

### **Informacje o dotychczasowym zatrudnieniu w jednostkach naukowych/artystycznych:**

04.10.2006 – 30.11.2006 r.

zatrudnienie w Akademii Sztuk Pięknych w Katowicach na stanowisku instruktora, w wymiarze 1/3 etatu

01.12.2006 – 31.01.2007 r.

zatrudnienie w Akademii Sztuk Pięknych w Katowicach na stanowisku instruktora, w wymiarze 13/18 etatu

01.02.2007 – 11.02.2007 r.

zatrudnienie w Akademii Sztuk Pięknych w Katowicach na stanowisku instruktora, w wymiarze 1/3 etatu

12.02.2007 – 13.06.2007 r.

zatrudnienie w Akademii Sztuk Pięknych w Katowicach na stanowisku instruktora, w wymiarze 12/18 etatu

14.06.2007 – 30.09.2007 r.

zatrudnienie w Akademii Sztuk Pięknych w Katowicach na stanowisku instruktora, w wymiarze 1/3 etatu

01.10.2007 – 30.06.2008 r.

zatrudnienie w Akademii Sztuk Pięknych w Katowicach na stanowisku instruktora, w wymiarze 1/2 etatu

01.10.2008 – 30.06.2009 r.

zatrudnienie w Akademii Sztuk Pięknych w Katowicach na stanowisku instruktora,  
w wymiarze 15/18 etatu (aneks)

01.07.2009 – 30.09.2009 r.

zatrudnienie w Akademii Sztuk Pięknych w Katowicach na stanowisku instruktora,  
w wymiarze 9/18 etatu

01.10.2009 – 30.06.2010 r.

zatrudnienie w Akademii Sztuk Pięknych w Katowicach na stanowisku instruktora,  
w wymiarze 15/18 etatu

01.07.2010 – 31.05.2011 r.

zatrudnienie w Akademii Sztuk Pięknych w Katowicach na stanowisku instruktora,  
w wymiarze 9/18 etatu

01.06.2011 – 30.09.2011 r.

zatrudnienie w Akademii Sztuk Pięknych w Katowicach na stanowisku wykładowcy,  
w wymiarze pełnego etatu

01.10.2011 r. – do chwili obecnej

zatrudnienie w Akademii Sztuk Pięknych w Katowicach na stanowisku adiunkta,  
w wymiarze pełnego etatu

24.09.2014 – 29.04.2015 r.

zatrudnienie w Wyższej Szkole Technologii Informatycznych w Katowicach  
na stanowisku wykładowcy, w wymiarze pełnego etatu

25.09.2015 – 30.04.2016 r.

zatrudnienie w Wyższej Szkole Technologii Informatycznych w Katowicach  
na stanowisku wykładowcy, w wymiarze pełnego etatu

2010 – 2015 r.

zatrudnienie w Zespole Szkół Plastycznych w Katowicach,  
prowadzenie warsztatów z rysunku i malarstwa

**Wskazanie osiągnięcia wynikającego z art. 16 ust. 2 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. nr 65, poz. 595 ze zm.)**

**Zgodnie z wymogiem formalnym, wskazuję osiągnięcie:**

**Cykl grafik: *Pokój z widokiem***, składający się z 16 prac mojego autorstwa, prezentowany we fragmentach oraz w całości na dziewięciu wystawach indywidualnych, jako aspirujący do spełnienia warunków określonych w art. 16 ust. 2 Ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz stopniach i tytule w zakresie sztuki.

Zestaw grafik został przedstawiony publicznie w formie 9 wystaw indywidualnych, obejmujących prezentacje kolejnych etapów cyklu.

**Miejsca i terminy wystaw:**

18.06.2015 – 31.07.2015

*Chambre avec vue*, Galerie Graphem, Paryż, Francja

18.12.2015 – 15.01.2016

*Pokój z widokiem*, Galeria Ateneum, Katowice, Polska

15.01.2016 – 20.02.2016

*Pokój z widokiem*, Galeria OdNowa, Toruń, Polska

07.04.2016 – 17.06.2016

*Pokój z widokiem*, Galeria Grafiki i Rysunku im. Kulisiewicza, Kalisz, Polska

07.09.2017 – 30.09.2017

*Pokój z widokiem*, OCK, Ostrów Wielkopolski, Polska

11.10.2017 – 29.10.2017

*Pokój z widokiem*, Engram – Galeria Miasto Ogrodów, Katowice, Polska

03.11.2017 – 30.11.2017

*Pokój z widokiem*, Mała Galeria, Nowy Sącz, Polska

12.03.2018 – 21.03.2018

*Pokój z widokiem*, Galeria Wydziału Grafiki ASP w Gdańsku, Dom angielski, Gdańsk, Polska

11.05.2018 - 31.05.2018

*Pokój z widokiem*, Shirin Gallery, Teheran, Iran



1. Omówienie wskazanego osiągnięcia artystycznego s. 9
  - 1.1. Wprowadzenie s. 9
  - 1.2. Postawa artystyczna s. 9
  - 1.3. Omówienie wskazanego osiągnięcia artystycznego: *Pokój z widokiem* s. 11
2. Aktywność wystawiennicza s. 15
  - 2.1. Wystawy indywidualne s. 15
  - 2.2. Wystawy zbiorowe s. 17
3. Działalność dydaktyczna s. 18
4. Działalność organizacyjna w Akademii Sztuk Pięknych w Katowicach s. 19
  - 4.1. Pełnione funkcje s. 19
  - 4.2. Promocja dokonań studentów s. 20
  - 4.3. Inne działania na rzecz uczelni s. 20
5. Bibliografia s. 21





# 1. Omówienie wskazanego osiągnięcia artystycznego

## 1.1. Wprowadzenie

Jestem absolwentem Akademii Sztuk Pięknych w Katowicach. Tytuł magistra sztuki uzyskałem na podstawie dyplomu zrealizowanego w Pracowni Druku Wklęsłego prof. Jana Szmatocha. Dyplom został nagrodzony medalem.

W trakcie studiów, moja działalność artystyczna była związana z praktyką dydaktyczną w macierzystej uczelni. Jako student czwartego oraz piątego roku, odbyłem staż asystencki w Pracowni Druku Wklęsłego, prowadzonej przez prof. Jana Szmatocha. Od 2004 roku jestem pracownikiem katowickiej ASP, początkowo na stanowisku instruktora, później wykładowcy, a od 2011 roku na stanowisku adiunkta. W latach 2005-2010 współpracowałem z dr hab. Andrzejem Łabuzem, prowadząc zajęcia na studiach wieczorowych z zakresu druku wklęsłego oraz rysunku. W latach 2008-2013 prowadziłem Pracownię Rysunku dla studentów pierwszego roku Grafiki.

Dodatkową praktykę pedagogiczną zdobywałem również poza macierzystą uczelnią, podczas pracy ze studentami WSTI w Katowicach w latach 2014-2015, 2015-2016 oraz prowadząc cykliczne warsztaty z rysunku i malarstwa w Liceum Plastycznym w Katowicach w latach 2010-2015.

W roku 2005. zostałem laureatem Stypendium The Elizabeth Greenshields Foundation (Kanada). W 2006 roku otrzymałem Stypendium Fundacji im. Tadeusza Kulisiewicza. Byłem stypendystą Marszałka Województwa Śląskiego (2007), a także dwukrotnym stypendystą Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego (2007, 2010).

W roku 2012 zrealizowałem projekt w ramach programu stypendialnego: *Młoda Polska*, którego idea polegała na realizacji cyklu wystaw indywidualnych oraz autorskiej publikacji książki pod tytułem: *Ponad chodnikami* (książka ukazała się w nakładzie 750 egzemplarzy).

W 2011 roku, na podstawie rozprawy doktorskiej pod tytułem: *Organizm nazwany miastem* oraz przygotowanego zestawu prac, uchwałą Rady Wydziału Artystycznego Akademii Sztuk Pięknych w Katowicach, uzyskałem tytuł doktora sztuki.

## 1.2. Postawa artystyczna

We wszelkich działaniach artystycznych, które podejmuję, dominuje wnikliwa obserwacja zmienności otoczenia oraz jego wpływu na wewnętrzne przeżycia. Zewnętrzne impulsy, wywołujące różnorodne doświadczenia emocjonalno – poznawcze, zawsze stanowiły dla mnie źródło inspiracji i niezbędny element aktywizujący twórczość, natomiast połączenie ich z metodami analitycznymi uzupełniało i wzbogacało proces kreacji. Podejmując próbę samooceny twórczych działań na przestrzeni kilkunastu ostatnich lat, oparłem się na *intuicji* i *logice* jako dwóch, szczególnie wyróżniających się *narzędziach*, którymi się posługuję. Te pojęcia, pozornie przeciwstawne i semantycznie sprzeczne, są mi bliskie, a właściwie kluczowe dla moich działań artystycznych. To, co intuicyjnie wyczuwam, jednocześnie staram się logicznie wyjaśnić w akcie kreacji.

*Intuicja* towarzyszyła nieustannie wszystkim moim dokonaniom plastycznym. Fascynuje mnie jej istota, która wymyka się kontroli umysłu i staje się procesem podświadomym, mającym

znamiona działań intelektualno – emocjonalnych, przynoszących skutek odkrywczy i kreatywny. To właśnie w obrębie *intuicji* lokuję wszystkie procesy, mające bezpośredni wpływ na decyzje o podjęciu lub rezygnacji z danego tematu, idei, czy motywu. Podczas całego okresu rozwoju, związanego ze zdobywaniem kolejnych doświadczeń, w ramach edukacji artystycznej, obcy był mi proces twórczy polegający na metodycznej chronologii działań. Nienaturalna, a wręcz szkodliwa, wydawała mi się faza kreacji polegająca na wnikliwym opracowywaniu koncepcji, a następnie zrealizowaniu dzieła, zgodnie z wcześniej założoną formułą. Zaufałem *intuicji*, która podświadomie sygnalizowała, jaką treść powinienem w danym momencie opracowywać. W ten sposób powstało kilka zestawów grafik, między innymi praca magisterska oraz kilka późniejszych realizacji. Poszczególne prace powstawały doraźnie, dzięki temu posiadają potencjał spontanicznej i szczerzej formy wypowiedzi, podnosząc – w moim przekonaniu – wartość przekazu.

Podczas realizacji przewodu doktorskiego, nieznacznie zmodyfikowałem metody wykorzystywane dotąd w procesie twórczym i rozpocząłem pracę od sformułowania założeń i wyznaczenia celu. Zainicjowałem cykl, zakładając, że będzie to próba przedstawienia miejsca, w którym żyję i z którym jestem związany. Naturalna wydała mi się potrzeba opisanie przestrzeni miasta oraz funkcjonujących w nim ludzi. Wyzwanie polegało na znalezieniu optymalnego sposobu przedstawienia obecności człowieka bez konieczności korzystania z figuracji. Podczas pracy nad cyklem, bliska stała mi się koncepcja *genius loci*. Posłużyłem się nią z zamiarem przyporządkowania jej do wybranych przestrzeni, w których symbolicznie ulokowałem opiekuńczego *ducha miejsca*. Grafiką pod tytułem *25m2* zaznaczyłem swoją obecność w przestrzeni miasta, tym samym stając się obserwatorem rejestrującym zachodzące wokół zjawiska. W ramach prowadzonych obserwacji powstał cykl pięciu prac o tytułach: *Ponad chodnikami*, dwie prace zatytułowane: *Stado* oraz realizacje: *10m2*, *SZA E820*, *Pomiędzy*, *Ucieczka* i *Fabryka*. Cały zestaw zamykał się w 17 pracach.

Mam świadomość, że istota procesu twórczego jest zjawiskiem złożonym. Jest to specyficzna suma intencji formalnych oraz doświadczeń warsztatowych, w których ważne miejsce zajmuje, wspomniana wcześniej, *logika*. Przyjęte przeze mnie założenia formalne są spójne z osobistą, logiczną koncepcją dzieła artystycznego. Lokuję w niej wszystko, co składa się na dzieło: dobór odpowiedniego medium, skali, czy rozwiązań kompozycyjnych. Staram się tworzyć w zgodzie z wypracowaną przez lata zasadą estetyczną, wynikającą z obserwacji i analizy rzeczywistości oraz interpretacji świata realnego. To założenie sprawiło, że najbardziej wnikliwie studiowałem dwa tematy: zagadnienia z wykorzystywaniem elementów figuratywnych oraz przestrzeni architektonicznych. Zdobyte doświadczenia, a także poczynione obserwacje starałem się przenieść na pole działań manualnych. Mając świadomość już wypracowanych walorów formalnych, wciąż stawiałem sobie coraz wyższe wymagania w zakresie doskonalenia formy, kierując się przekonaniem, że dociekliwość poszukiwań warsztatowych jest ważna na każdym etapie twórczego rozwoju.

Z perspektywy kilkunastu ostatnich lat, dostrzegam ewolucję, jakiej podlegała formalna strona mojej twórczości. Za podstawowe narzędzie kreacji obrazu zawsze uważałem rysunek, w którym widziałem potencjał i możliwość rozwoju. Przede wszystkim, opierałem się na rysunku klasycznym, wykorzystującym tradycyjne zaplecze warsztatu – narzędzi i podłoża. W latach 2006–2007 rozpocząłem pierwsze próby z wykorzystaniem rysunku konstruowanego na bazie

prostych aplikacji komputerowych. Krok ten podyktowany był świadomością własnych ograniczeń, które zaobserwowałem podczas pracy klasycznymi metodami. Odczułem potrzebę zerwania z odtwarzaniem własnych modeli myślowych i schematów rysunkowych, wykorzystywanych we wcześniejszych realizacjach. Impulsem do wyboru nowego medium była również potrzeba rozwoju warsztatu oraz użycia narzędzia, które umożliwi mi, odmienne od dotychczasowych, sposoby kreacji. Podczas projektowania grafik użyłem prostych aplikacji 3D, mając przekonanie, że nadal korzystać ze swojej wiedzy, umiejętności i doświadczenia rysownika. Odmienne narzędzie spowodowało również kolejne poszukiwania technologiczne wychodzące poza wachlarz technik klasycznego wklęsłodruku. Badania nad technikami polimerowymi oraz użycie sitodruku poszerzyły zakres możliwości o dodatkowe środki formalne wykorzystywane w procesie twórczym.

Przedstawione powyżej założenia podkreślają moje przekonanie, że działalność twórcza jest swoistą sumą różnorodnych doświadczeń, związanych z czynnikami zewnętrznymi, które – poddane wewnętrznym procesom – przybierają formę dzieła o charakterze artystycznym. Indywidualny rozwój to także proces, więc podlega nieustannym przemianom, a zmienność czynników zewnętrznych ma bezpośredni wpływ na twórcze działanie, skutkując decyzjami w obrębie kreacji. Dobór środków formalnych powinien wynikać przede wszystkim z potrzeby precyzyjnego opisu zjawiska, tematu, czy motywu kulturowego. Sztukę traktuję jako narzędzie, które daje mi możliwość osobistej ekspresji oraz specyficznej komunikacji z odbiorcami moich realizacji, najpierw poprzez przeżycie estetyczne, a następnie poprzez poszukiwanie i odczytywanie sensów oraz refleksję stanowiącą szczególnie cenne, bo indywidualne i intymne *post scriptum* odbioru dzieła.

### **1.3. Opis wskazanego osiągnięcia artystycznego: *Pokój z widokiem* aspirującego do spełnienia warunków określonych w art. 16 ust. 2 Ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. nr 65, poz. 595 ze zm.)**

Zainicjowany w 2013 roku cykl graficzny: *Pokój z widokiem* składa się z 16 realizacji z wykorzystaniem technik druku wklęsłego. Podczas pracy nad zestawem używałem znanego mi zasobu technik klasycznych, poszerzonego o technologie z zastosowaniem fotopolimeru. Faza projektowa opierała się na procesie wykorzystującym aplikację 3D. Używając wirtualnego narzędzia, stworzyłem przestrzeń, na bazie której skonstruowałem kompozycje obrazów. Poszczególne części cyklu powstawały etapami, których nie sposób przedstawić w porządku chronologicznym. System pracy polegał na jednoczesnym opracowywaniu kilku odrębnych wątków serii. Wnioski z doświadczeń koncepcyjnych oraz warsztatowych wykorzystywałem sukcesywnie, poddając je analizie w kontekście uwarunkowań zewnętrznych – zaobserwowanej zmienności pejzaży architektonicznych oraz interakcji społecznych.

Idea zestawu grafik zrodziła się analogicznie do wykonanej w latach 2007-2011 serii: *Organizm nazwany miastem* i wynikała z zależności i związku z kolejnym, nowym miejscem zamieszkania. Tytułowy *pokój* to wydzielona część mieszkania w centrum Katowic, która stała się punktem pozwalającym na prowadzenie obserwacji miejskiej infrastruktury. Od początku pracy, silny nacisk

położyłem na możliwości interpretacyjne, rezygnując z jednoznacznego przedstawienia obserwowanych motywów. Unikałem dosłowności odtworzenia miejskiej architektury, a same motywy poddawałem analizie, edytując na nowo konstrukcje stworzone przez architektów. Ważnym założeniem cyklu stała się idea zredefiniowania istniejącej rzeczywistości, stwarzająca przestrzeń, która w teorii ma charakter *świata równoległego*. Podobnie jak w graficznych realizacjach z lat wcześniejszych, zrezygnowałem z przedstawienia figuracji, zastępując literalny sposób pokazania człowieka – metodą symboliczną sygnalizującą jego obecność.

Charakterystyczna dla tego cyklu grafik jest również próba zaprezentowania procesu poznawania otoczenia poprzez zbudowanie w nim własnej tożsamości, w oparciu o identyfikacje oraz właściwe odczytanie kodów kulturowych.

Opis cyklu chciałbym rozpocząć od scharakteryzowania grafiki o tytule: *65m2*.

Ta realizacja nie powstała jako pierwsza, jednak stanowi ważny element uzasadniający cały cykl. Jest również nawiązaniem do zrealizowanych w latach 2009-2010 prac: *10m2* oraz *25m2*. Podobnie jak dwie wyżej wymienione realizacje, *65m2* odnosi się do miejsca zamieszkania – bezpiecznej przestrzeni, wydzielonej z obszarów mieszkalnej infrastruktury. Dotyczy miejsca zaanektowanego oraz tak zorganizowanego, aby zaspokoiło jedną z ambicji, a z aksjologicznego punktu widzenia – jedną z najwyższej ulokowanych w hierarchii wartości – potrzebę bezpieczeństwa jednostki oraz zaistnienia w przestrzeni społecznej. Grafikę określam jako centralny punkt, wokół którego wyznaczyłem promień i zasięg eksploracji otoczenia. Jest to jeden z przykładów tych realizacji w obrębie wskazanego dzieła artystycznego, w których istotna stała się dla mnie próba stygmatyzacji własnej obecności w kreatywnej przestrzeni obrazu. Podejmowałem ją kilkakrotnie, przyjmując rolę obserwatora stającego się jednocześnie obiektem obserwacji, tym samym poddając się analizie kontekstualnej i niejako wyrażając na nią nieformalną zgodę. Tego typu autorefleksyjne podejście stosowałem bardzo często, przyjmując postawę pewnego rodzaju monitorowania samego siebie, a następnie interpretowania zaistniałego zachowania. Komentarze przybierały formy plastycznych śladów, pozostawianych w przestrzeni grafik, a ich powstawanie zdefiniowało obecność oraz proces budowania identyfikacji i więzi z miejscem. Sekwencje tego działania widoczne są w kolejnych odsłonach cyklu - w grafikach: *Wczorajsze dzieci* i *Znaczony teren*. W obydwu realizacjach nośnikiem idei zostały ślady wykreowane w postaci znaków, bezpośrednio nawiązujące do stylistyki street artu i graffiti. Zdecydowałem się na użycie tego rodzaju konwencji, ponieważ interesujący wydał mi się mechanizm kreowania graffiti w przestrzeni miasta, które - mimo tego, że rzadko stanowi wartość artystyczną – z pewnością jest interesującą próbą manifestacji obecności jednostki lub grup w kontekście socjologicznym. Tego rodzaju mechanizm postanowiłem również wykorzystać w postaci autorskich śladów pozostawianych w świecie swojej graficznej rzeczywistości. Na wybrane fragmenty miejskiej architektury naniosłem rodzaj liternictwa, stylistycznie nawiązującego do graffiti. Uzupełnione o dodatkowe motywy tematyczne, stały się symbolicznym nośnikiem przekazu o osobistym znaczeniu. Dzięki temu, uzyskałem efekt umownej ingerencji w przestrzeń miasta, możliwość wyakcentowania istotnych dla mnie treści oraz w pewnym stopniu pogłębienie procesu identyfikacji z otoczeniem.

Ważnymi sekwencjami, w kontekście całego zestawienia, jest seria: *Inna droga* składająca się z 6 grafik. Jej pierwsza odsłona (*Inna droga I*) zainicjowała założenia całego zestawu, a implika-

cje w kolejnych realizacjach przebiegały równoległe z pracą nad pozostałymi częściami cyklu grafik, ulegając z czasem pewnym modyfikacjom ideowym. Większość prac z cyklu: *Inna droga* odnosi się bezpośrednio do istniejących punktów katowickiej architektury: ruchliwego skrzyżowania (*Inna droga II*, *Inna droga II – Noc*), czy budynków sakralnych (*Inna droga III* i *IV*). Pretekst wykreowania obrazów wynikał z bezpośrednich obserwacji miejskiego pejzażu. Zakładał jednak próbę interpretacji obiektów, których realna struktura, poddana analizie, została przetworzona w odmienny byt. Wzorzec istniejący w świecie rzeczywistym przybrał formę swojego odpowiednika w symultanicznie wykreowanej przestrzeni. Pojęcie *Świata równoległego*, przyjęte na własny, artystyczny użytek, jest dla mnie w tym momencie o tyle istotne, że towarzyszy większości moich realizacji. Negując odtwarzanie realności, koncentruję się na stwarzaniu jej na nowo, w oparciu o autentyczność. Prace z cyklu: *Inna droga* prezentowałem podczas indywidualnej wystawy w Galerii Ateneum w 2015 roku. Ekspozycji grafik towarzyszyła publikacja z tekstem dr Sebastiana Dzudzika o tytule: *Magnetyczna siła centrum i architektoniczne topografie świata*. Recenzent omówił wybraną część cyklu i na podstawie analizy obrazów trafnie odczytał moje osobiste intencje, towarzyszące powstaniu prac. Oto fragment tekstu: „Każdy ma swoje własne centrum świata. Takie specyficzne, które łączy w sobie obszar rzeczywistości z mentalną mapą naszego bytu. Zazwyczaj identyfikujemy je z miejscem dobrze sobie znanym, oswojonym, generującym w danej chwili największe emocje, niezliczoną ilość skojarzeń i wspomnień. W naszych wyobrażeniach zyskuje ono najczęściej ikoniczny charakter, dzięki temu staje się wartością, do której odnieść możemy samych siebie. Jako swego rodzaju retoryczna figura miejsce to ulega pewnemu zatarciu i symbolicznemu przetworzeniu. Bywa, że porzucamy jedno centrum na rzecz kolejnego. Nie znaczy to jednak, że pierwsze ulega dezintegracji, bezpowrotnie zanika. Staje się po prostu dodatkowym punktem orientacyjnym. Im dalej się poruszamy w czasie i przestrzeni, tym więcej takich miejsc odkładamy do naszego wewnętrznego archiwum. Budujemy swoistą symboliczno - obrazową siatkę odniesień. Co ciekawe, każdorazowe definiowanie nowego centrum świata stawia nas w zasadzie poza nim samym, bowiem rozpoznać je możemy i zdefiniować tylko z zewnątrz.”

Cykl: *Inna droga* zawiera w sobie kolejny, równie istotny dla mnie, kontekst ideowy – duchowość. Jej znaczenie poddałem redefinicji w kontekście ogólnie przyjętych norm. Dzięki temu, na nowo odkryłem pojęcie duchowości, której semantycznie bliżej do filozoficznej refleksji, niż do dogmatów teologicznych. W trakcie pracy nad wizualną częścią *Innej drogi*, wewnętrzna potrzeba skłoniła mnie do pracy nad konceptualną racjonalizacją pojęć. Zweryfikowałem wtedy swoją postawę w stosunku do istniejących systemów wiary oraz zawartych w nich ideologiach. Autorefleksyjny proces zaowocował realizacjami z wizualizacją kościoła – katedry (*Inna droga IV*), symboliką krzyża (*Inna droga III*) oraz częściowo przewrotną i alogiczną metaforą, zawartą w grafice o tytule: *Dotyk*. Proces tworzenia tożsamości duchowej, towarzyszący pracy nad obrazami, uważam za proces ciągły, dopuszczając w jego obrębie zmienność i dostosowanie, czego efektem stały się kolejne realizacje.

Płynne poruszanie się w obrębie koncepcji miało swój dalszy ciąg w obrazie o symbolicznym tytule: *Droga*. To wykreowana przestrzeń, a konotacje, które wywołuje, mają związek ze zindustrializowanym pejzażem części Katowic. Intencją, towarzyszącą kreacji, była próba pokazania w tworzonym świecie motywów architektury o charakterze sakralnym. Powstanie hybrydalnej

w formie, sakralno – przemysłowej korelacji stanowiło etap przejścia pomiędzy artystyczną kreacją na bazie rzeczywistości, a jej mentalnym odpowiednikiem. Towarzysząca mi od początku praktyka introspekcji przybrała nieco odmienny charakter ekspresji. Z obserwacji otoczenia oraz mojego zakorzenienia w rzeczywistości, w naturalny i stosunkowo płynny sposób przeszedłem w procesy intensywnie koncentrujące się na *wglądowości*. Symbolicznie zawartej w grafice: *Droga* przypisuję zmianę kierunku poruszania się w wykreowanej przestrzeni. Pierwotne, realne terytorium zamieniłem na przestrzeń wewnętrzną. Od tego momentu, za etap zakończony uważam już wszelkie próby odnalezienia się w przestrzeni miasta poprzez kreację jego graficznego odpowiednika, zapoczątkowane kilkanaście lat temu. Zrealizowane wcześniej cykle: *Na dachu bloku* (2002-2006), *Ponad chodnikami* (2007-2009), czy ostatecznie cykl: *Inna droga* były dążeniem do stworzenia identyfikacji z mechanizmami funkcjonowania miasta. Ustalaniu tożsamości towarzyszyła niejednokrotnie weryfikowana i bardzo silna potrzeba poczucia bezpieczeństwa. Jej częściowe zaspokojenie skłoniło mnie do zmiany kierunku oraz obiektu eksploracji. Skupiłem się na wnikliwej analizie świata wewnętrznego. W oparciu o obserwacje stanów oraz procesów psychicznych, postanowiłem stworzyć unikatowe środowisko, które będzie zarezerwowane oraz użytkowane tylko przez własną w nim obecność. Koncept takiego obszaru dotyczy niekończącej się, ogromnej powierzchni, która – pomimo swojej wielkości i różnorodności – jest absolutnie bezpieczna. Ten idealistyczny świat daje możliwość poruszania się w nim w dowolny sposób i z dowolną szybkością, niwelując ograniczenia fizyczne oraz kontrolę czasową.

Na założeniach powyższej teorii opierają się cztery kolejne grafiki – dyptyk: *Puste jajo* oraz rozpoczęty dwoma pracami cykl: *W poszukiwaniu zapomnianego snu*. *Puste jajo* to dychotomiczna realizacja przedstawiająca bliżej nieokreślone formy architektoniczne, których dopełnieniem są elementy pulsujące czarnym światłem. Dyptyk ten jest próbą przepracowania, w stworzonej strefie, wydarzenia z niezbyt odległej przeszłości i doprowadzenia do pozytywnych zmian w postrzeganiu swojego życia i rozwoju osobowości, czyli tego, co psychologia nazywa *potraumatycznym wzrostem*. Intymną opowieść ulokowałem w wykreowanej przez siebie bezpiecznej przestrzeni. *Puste jajo I* oraz *Puste jajo II* to obecnie dyptyk, który w pierwotnym założeniu aspirował do serii składającej się w tryptyk. Jednak już w trakcie pracy nad trzecią częścią podjąłem decyzję o rezygnacji z tego zamiaru. Realizacja dwóch z trzech obiektów przyniosła na tyle wystarczający i pewnego rodzaju autoterapeutyczny skutek, że świadomie i definitywnie zakończyłem pracę nad kolejną realizacją.

Sytuacja wygląda odmiennie w dwóch kolejnych grafikach o tytułach: *W poszukiwaniu zapomnianego snu I* i *II*, którymi otworzyłem intrygujący mnie temat analizy marzeń sennych. Interpretacji graficznej poddałem wspomnienia snu, który cyklicznie pojawiał się w przeszłości. Starałem się przywołać zapamiętane obrazy, jak również towarzyszące im stany emocjonalne. Reminiscencje snu przenieśliem do wykreowanego świata *równoległej rzeczywistości*, stopniowo odtwarzając oraz na nowo budując mentalną mapę. Pierwszej odsłonie: *W poszukiwaniu zapomnianego snu* przypisałem centryczny punkt, będący źródłem, wokół którego uformowała się topografia geometrycznych form, systematycznie zmieniających się oraz transformujących w coraz bardziej skomplikowane obiekty. Jeden z nich, centralny – to wizualny synonim przedstawiający symbolicznie pojęcie *jaźni* lub *duszy*, jak również ekwiwalent niematerialnego miejsca, które stanowi przestrzeń *habitatu*, wyznaczaną wcześniej grafikami: *10m2*, *25m2*, *65m2*.

Tematem drugiej odsłony cyklu jest sferyczny kształt, centralnie ulokowany w nieokreślonej przestrzeni. Jego forma bezpośrednio nawiązuje do utrwalonego w pamięci fragmentu snu, w którym kulisty obiekt ulegał ciągłej metamorfozie. Obecność w pobliżu kłębu przynosiła efekt zmiany ciężenia oraz wrażenie bycia obecnym w zupełnie innej czasoprzestrzeni. W architektonicznych konstrukcjach grafiki: *W poszukiwaniu zapomnianego snu II* starałem się pokazać ulotne i trudne do przedstawienia motywy oniryczne oraz zapiski będące wspomnieniem towarzyszącym fizjologicznym wytworom snu.

Opisany powyżej, cykl grafik pod tytułem: *Pokój z widokiem*, wskazany jako osiągnięcie artystyczne, uważam za zestaw kompletny. Podczas ostatnich pięciu lat pracy, sekwencje grafik – w naturalny sposób – przeszły transformacje koncepcji, konsekwentnie utrzymując jednak zaproponowaną warstwę wizualną. Doświadczanie zmieniającego się miasta poddałem weryfikacji, a wizualizacja refleksji w formach graficznych była dla mnie naturalnym następstwem obserwacji. Za cenne doświadczenie uważam również elastyczne zmiany orientacji poszukiwań twórczych. Ekstrawertyczną percepcję i działanie w stronę otoczenia, efektywnie przenieśliem na płaszczyznę poszukiwań artystycznych o wzmożonym, introwertycznym charakterze. Realizacja cyklu wynikała z głębokiej, wewnętrznej potrzeby ekspresji i wizualizacji zachodzących we mnie procesów psychologicznych, jak również – niezmiennie obecnej podczas pracy – potrzeby komunikacji z otoczeniem. *Pokój z widokiem* kwalifikuję jako summę – dzieło artystycznie zamknięte – prezentujące i podsumowujące kolejne etapy kształtowania tożsamości z miejscem w kontekście społecznym, a następnie wgląd w poczucie tożsamości osobistej. W mojej opinii, celowy i sukcesywnie pogłębiany proces introspekcji zdecydowanie podniósł poziom identyfikacji z dziełem, nadając pojedynczym realizacjom transcendentalny wymiar.

## 2. Aktywność wystawiennicza

Od roku 2002 brałem czynny udział w działalności wystawienniczej. Zorganizowałem ponad 20 wystaw indywidualnych oraz uczestniczyłem w ponad 250 wystawach zbiorowych na terenie Polski oraz za granicą. Dokładny spis aktywności wystawienniczej zamieściłem w dokumencie zawierającym pisemny wykaz dorobku artystycznego.

### 2.1. Wystawy indywidualne

Indywidualną aktywność wystawienniczą rozpocząłem dwoma wystawami, które przygotowałem w trakcie ostatnich lat studiów w ASP Katowice. Jedna z wystaw odbyła się w nieistniejącej już kawiarni Szmyrowata, druga w mikołowskim Instytucie im. Rafała Wojaczka. Na obydwu wystawach znalazły się, powstające wówczas, zestawy grafik, które wchodziły w skład prezentacji dyplomu magisterskiego oraz rysunki i szkice.

Po obronie dyplomu zrealizowałem kilka wystaw indywidualnych, na których zaprezentowałem zestaw dyplomowy oraz powstające w tym okresie małe formy graficzne. W roku 2005 miała

miejsce pierwsza z cyklu wystaw w Galerii Zamkowej w Bielsku-Białej. Kolejny rok to wystawa w Zamku Sieleckim w Sosnowcu. W roku 2007 odbyła się moja pierwsza wystawa zagraniczna, która miała miejsce w Atelier Press Papier w kanadyjskim Trois-Rivieres. Wystawa była rezultatem przyznanej mi nagrody w 5. Międzynarodowym Biennale Grafiki Trois-Rivieres. Wiązała się z zaproszeniem do udziału w warsztatach oraz przygotowaniem indywidualnej ekspozycji. W latach: 2007, 2008 i 2009 zrealizowałem kolejne trzy prezentacje: w Galerii n2p w Gliwicach, w Muzeum Zamkowym w Żywcu oraz Galerii FOYER mieszczącej się w Teatrze Śląskim im. Stanisława Wyspiańskiego w Katowicach.

Po dwuletniej, przerwie związanej z pracą nad przewodem doktorskim, przygotowałem cykl wystaw, na których prezentowałem grafiki, które powstały w ramach rozprawy. W roku 2011 otrzymałem stypendium *Młoda Polska*, w ramach którego miałem możliwość zrealizowania pięciu wystaw indywidualnych. W roku 2012, w ramach programu stypendialnego, przygotowałem wystawę pod tytułem: *Grafica* w Muzeum Sztuki Prahova im. Ion Ionescu-Quintus w rumuńskim mieście Ploiesti. Ekspozycji towarzyszył kilkunastostronicowy katalog. W tym samym roku odbyły się kolejne wystawy: *Above the pavements* w Maniere Noir Gallery w Berlinie, *Marcin Białas – Grafika* w galerii WOAK Spodki w Białymstoku oraz w Galerii MM w Chorzowie. Cykl wystaw zamknąłem prezentacją w Galerii u Dyplomatów w Warszawie. Ostatnia z wystaw była związana z przyznaną mi Nagrodą Fundacji im. Mariusza Kazany na 2. Międzynarodowym Triennale Sztuk Graficznych im. Tadeusza Kulisiewicza IMPRINT w Warszawie.

Stypendium *Młoda Polska* umożliwiło mi również przygotowanie obszernej publikacji pod tytułem: *Ponad chodnikami*, która zawierała dokumentację cyklu: *Organizm nazwany miastem* oraz obszerny wybór grafik i rysunków, które powstały przed osiągnięciem tytułu doktora sztuki. Publikacja zawiera trzy teksty autorstwa Marty Raczek, Grzegorza Hańderka oraz Macieja Linttnera, które są recenzjami mojej twórczości. Wydawnictwo przedstawiam jako załącznik dokumentujący dorobek artystyczny.

W roku 2014 miały miejsce dwie wystawy: pierwsza – w przestrzeni The Centre for Creative Practices CFCP w Dublinie oraz druga – przygotowana wraz z Barbarą Tytko, wystawa w Muzeum Sztuki Nowoczesnej w Mińsku na Białorusi.

W latach 2015-2017 przygotowałem 9 indywidualnych prezentacji pod wspólnym tytułem: *Pokój z widokiem* – wszystkie w ramach cyklu wskazanego jako osiągnięcie habilitacyjne. Pierwsza wystawa cyklu odbyła się w paryskiej Galerii Graphem, na której – obok wcześniejszych prac – pokazałem pierwsze grafiki z cyklu: *Inna droga*. W grudniu 2015 miała miejsce wystawa w przestrzeni Galerii Ateneum w Katowicach. Przedstawiłem na niej kolejne realizacje cyklu. Wystawie towarzyszyła publikacja: *Inna droga*, zawierająca tekst krytyczny autorstwa Sebastiana Dudzika. W 2016 roku odbyły się dwie kolejne wystawy – pierwsza w toruńskiej Galerii OdNowa, druga – w Galerii Grafiki i Rysunku im. Tadeusza Kulisiewicza w Kaliszu. Wystawa w Kaliszu była najbardziej obszerną prezentacją, którą miałem możliwość przygotować. Poza 9 grafikami wchodzącymi w skład cyklu proponowanego jako osiągnięcie habilitacyjne, zawierała ponad 30 grafik i rysunków. W drugiej połowie 2017 roku zakończyłem realizację cyklu: *Pokój z widokiem*. Pracę nad nim zwieńczyły cztery wystawy. Na 7 września przypadł wernisaż pierwszej prezentacji w Galerii OCK w Ostrowie Wielkopolskim. Najważniejsza dla mnie wystawa odbyła się w październiku i miała



miejsce w Galerii Engram – Galerii Miasto Ogrodów w Katowicach. Zaprezentowałem zamknięty cykl 16 grafik. Ostatnie z wystaw, w ramach prezentacji cyklu, odbyły się w listopadzie 2017 roku w nowosądeckiej „Małej Galerii”, w marcu 2018 roku w Galerii Wydziału Grafiki ASP w Gdańsku, Dom angielski oraz w maju 2018 roku w Teheranie.

## 2.2. Wystawy zbiorowe

Od roku 2002 aktywnie uczestniczę w wystawach oraz przeglądach grafiki – są to najczęściej prestiżowe wydarzenia, które odbywają się w cyklach biennale i triennale. Brałem udział w kilkunastu wystawach środowiskowych, wielu wystawach grafiki, małych form oraz w kilku prezentacjach rysunku. Zbiorowe prezentacje, w których uczestniczyłem, miały różną rangę i specyfikę. Pełny wykaz wystaw zbiorowych zamieściłem w pisemnej dokumentacji dorobku.

Od początku mojej aktywności wystawienniczej bardzo istotna była dla mnie możliwość prezentacji, a tym samym konfrontacji prac na międzynarodowych konkursach grafiki. Satysfakcja z udziału w wystawach oraz zdobyte nagrody były przede wszystkim potwierdzeniem artystycznej wartości moich realizacji i o tyle ważnym, że przyznany przez niezależnych ekspertów oraz w drodze porównania z często doświadczonymi i uznanymi artystami.

W pierwszej, ważnej dla mnie, zagranicznej wystawie wziąłem udział na piątym roku studiów, w hiszpańskim mieście Ourense, w ramach 8. Międzynarodowego Biennale Grafiki, w którym otrzymałem wyróżnienie honorowe. W kolejnych latach brałem jeszcze kilkakrotnie udział w hiszpańskim konkursie, zdobywając wyróżnienie. Kolejnymi przeglądami grafiki, w których uczestniczyłem, było Międzynarodowe Biennale Grafiki w Sarcelles we Francji w latach: 2003, 2005, 2011. Pięciokrotnie uczestniczyłem w Międzynarodowym Biennale Grafiki Warna w Bułgarii w latach: 2005, 2009, 2013, 2015 i 2017, otrzymując nagrodę 15. edycji w roku 2009. W latach: 2007, 2009, 2013 i 2017 brałem udział w Międzynarodowym Biennale Grafiki Guanlan w Chinach. Następnym udziału w pierwszej edycji było zaproszenie do programu rezydencyjnego, który odbył się w Guanlan Printmaking Base w 2007 roku oraz w kilku innych projektach wystawienniczych, organizowanych przez China Printmaking Museum, Guanlan, Shenzhen m.in.: FUSION – Międzynarodowa Wystawa Współczesnej Grafiki Guanlan w 2012 roku, 2. Międzynarodowe Biennale Grafiki Lingshi w Prowincji Shanxi w roku 2014 oraz w „Formation 2015” – Międzynarodowa Wystawa Grafik prezentowana w przestrzeni China Printmaking Museum w Guanlan. Pozostałe, istotne dla mnie, wystawy zbiorowe, w których uczestniczyłem na terenie Azji, to: 12, 13, 14. i 16. edycja Międzynarodowego Biennale Rysunku i Grafiki w Taipei, Tajwan (2006, 2008, 2010, 2014), 7. i 10. edycja Międzynarodowej Wystawy Grafiki w Kochi, Japonia (2007, 2017), 2, 4. oraz 5. edycja Triennale Grafiki i Rysunku w Bangkoku, Tajlandia (2008, 2012, 2014) oraz 15. i 16. Międzynarodowe Biennale Grafiki SPACE BIENNAL w Seulu, Korea (2009, 2011).

Od 2007 roku biorę udział również w Międzynarodowym Biennale Grafiki w kanadyjskim Trois-Rivieres, gdzie zdobyłem nagrodę. Kolejne edycje, w których brałem udział, przypadają na rok 2011, 2015 oraz 2017.

Brałem udział także w innych cyklicznych wystawach grafiki, m.in.: Ploiesti, Rumunia (2005), Xativa, Hiszpania (2005, 2007, 2011), Vancouver, Kanada (2006, 2008), Cair, Egipt (2006), Bitola, Ma-

cedonia (2006), Tallin, Estonia (2007), Istambuł, Turcja (2008), Acqui Terme, Włochy (2011, 2015), Frechen, Niemcy (2011, 2014), Sobral Ceara, Brazylia (2012), Douro, Portugalia (2012), Valladolid, Hiszpania (2014), 2018, Aguascalientes, Meksyk (2017). W ciągu ostatnich lat brałem również udział w kilkudziesięciu wystawach małej formy i ex librisu w Polsce, Czechach, Rumunii, Belgii, Turcji, Kanadzie, USA, Włoszech, Grecji, Chinach i Litwie.

Uczestniczyłem również w kilkunastu wystawach prezentujących dorobek studentów i pedagogów Akademii Sztuk Pięknych w Katowicach. Jako główny koordynator oraz kurator, zrealizowałem wystawy w Galerie Alfred Merkelbach w Dusseldorfie, Niemcy (2010), wystawę: *Currents/Undercurrents* w przestrzeni Meramec Gallery of Contemporary Art St. Louis w USA (2017) oraz projekt: *Print matter* w Galerii Akademii Sztuki w Łotwie (2017).

### 3. Działalność dydaktyczna

Praktykę dydaktyczną rozpocząłem jako student czwartego roku Akademii Sztuk Pięknych w Katowicach. W latach 2002-2003 oraz 2003-2004 odbyłem staż asystencki w Pracowni Druku Wklęsłego, prowadzonej przez prof. Jana Szmatocha. Od 2004 roku jestem pracownikiem macierzystej uczelni, zatrudnionym obecnie na stanowisku adiunkta w pracowni prowadzonej przez prof. Jana Szmatocha.

Wraz z profesorem Szmatochem, realizujemy program w oparciu o klasyczne techniki wklęsłodruku, z uwzględnieniem nowych rozwiązań warsztatowych, jak również poszerzaniu języka wypowiedzi w oparciu o inne media. Praca ze studentami trzeciego, czwartego oraz piątego roku to współpraca polegająca na prowadzeniu indywidualnego programu kształcenia, uwzględniająca doświadczenie, wiedzę oraz świadomość artystyczną i warsztatową studenta. Nasz kontakt ze studentami polega na pielęgnowaniu ich predyspozycji artystycznych, odmiennych osobowości, intelektualnej wrażliwości oraz rozwijaniu zdolności kreacji. Kluczowa w programie kształcenia jest praca nad źródłem koncepcji, ze wskazaniem na rozwój idei poprzez dobranie odpowiednich środków plastycznych. Ćwiczenia, realizowane w trakcie zajęć, są częścią procesu, który przygotowuje studentów do samodzielności oraz budowania własnej tożsamości artystycznej. Pracownia jest również miejscem na eksperymenty wykraczające poza klasyczny warsztat, miejscem łączenia technik oraz eksploracji obszarów odmiennych mediów.

Od trzech lat sprawuję opiekę dydaktyczną nad studentami pierwszego i drugiego roku, w ramach przedmiotu: podstawy druku wklęsłego, prowadzonego w Pracowni Druku Wklęsłego. Nadrzędnym założeniem przedmiotu jest poznanie podstaw technologii wklęsłodruku oraz umiejętne łączenie technik w celu świadomego interpretowania zaproponowanych przez studenta koncepcji. Dopuszczam na zajęciach dowolność tematyczną, licząc na dociekliwość studentów w poszukiwaniach własnej idei. Moje intencje pedagogiczne polegają na sprowokowaniu chęci doświadczania warsztatu oraz próbie zbudowania indywidualnego języka wypowiedzi. Moim osobistym celem jest umiejętność zbudowania poprawnej relacji komunikacyjnej ze studentem, pozwalającej na wymianę doświadczeń i informacji w kontekście kreacji i aktywności twórczej.

W latach 2008-2013, wraz z magistrem Szymonem Prandziochem, prowadziłem Pracownię Ry-sunku I roku. Było to dla mnie niezwykle ważne i wzbogacające doświadczenie, ze względu na

fakt, że dla studentów I roku jest to przeważnie początek edukacji artystycznej oraz bardzo ważny okres, w którym często po raz pierwszy stykają się z pewnymi pojęciami, dlatego czułem się odpowiedzialny i stawiałem wysokie wymagania, przede wszystkim samemu sobie, jako kierującemu ich rozwojem twórczym. Mając za sobą osobiste doświadczenia rysunkowe, z ogromną satysfakcją prowadziłem zajęcia rysunku. Doświadczenie zdobyte w tamtym okresie staram się wykorzystywać podczas pracy w Pracowni Druku Wklęsłego.

Na przestrzeni ostatnich lat, wraz z profesorem Szmatlochem, miałem możliwość pracy nad realizacjami dyplomów głównych oraz aneksów. W naszej pracowni studiowały interesujące osoby o różnych osobowościach, których dyplomy magisterskie znacząco wyróżniły się w przestrzeni współczesnej grafiki w Polsce oraz na świecie. Pani Barbara Tytko otrzymała w roku 2006 nagrodę regulaminową na Międzynarodowym Triennale Grafiki w Krakowie, a w kolejnym roku Nagrodę Rektora ASP w Warszawie na 5. Biennale Grafiki Studenckiej w Poznaniu za prace zrealizowane w ramach aneksu w naszej pracowni. Pan Kamil Kocurek, dyplomem głównym pod tytułem: Topografia wojny zdobył Grand Prix na 9. Triennale Grafiki Polskiej w 2015 roku oraz Nagrodę Główną w konkursie Hongkong Graphic Art Fiesta w 2014 i 1. Exlibris International Granada Contest w Hiszpanii oraz Nagrodę Rektorów w konkursie na najlepsze dyplomy 2015. Natomiast w 2016 roku, swój dyplom zrealizowała Pani Lena Achtelik, nagrodzona przez firmę BPSC za najlepszy dyplom roku oraz dwoma wyróżnieniami na międzynarodowych przeglądach małej formy grafiki w Bukareszcie (2016) oraz Ostrowie Wielkopolskim (2014). Na uwagę zasługują również realizacje wklęsłodrukowe Pana Łukasza Koniuszego, nagrodzonego między innymi Drugą Nagrodą w 10. Międzynarodowym Triennale Grafiki w Kochi, Japonia w 2017. roku.

Pełniłem również funkcję recenzenta prac licencjackich i magisterskich. Przygotowałem recenzje dla: Agnieszki Maksyś, Małgorzaty Prokop, Martyny Patuchy, Mateusza Rafalskiego, Artura Urlicha, Katarzyny Nowobilskiej oraz Reginy Pociechy.

Dwukrotnie pełniłem przydzieloną mi funkcję promotora pomocniczego podczas przewodów doktorskich. Funkcję tę sprawowałem podczas przewodu doktorskiego Pana Artura Masternaka (tytuł pracy: *Dekonstrukcja*) oraz przewodu doktorskiego Pana Przemysława Liputa (tytuł pracy: *Echa Przyszłości. Kryzys myśli utopijnej*).

## **4. Działalność organizacyjna w Akademii Sztuk Pięknych w Katowicach**

### **4.1. Pełnione funkcje**

Jako pracownik Akademii Sztuk Pięknych w Katowicach, pełniłem funkcję: członka senackiej Komisji ds. współpracy z zagranicą w kadencji 2012-2016 oraz 2016-2020, członka senackiego Zespołu ds. promocji w kadencji 2012-2016 oraz członka Senatu ASP w Katowicach w kadencji 2016-2020. Bezpośrednio angażowałem się w organizację procesu dydaktycznego: w 2009. roku byłem sekretarzem egzaminów wstępnych na Akademię Sztuk Pięknych w Katowicach oraz koordynatorem egzaminów dyplomowych w latach 2014/2015 i 2015/2016. W roku 2013 pełniłem rolę koordynatora Dni Otwartych na kierunku: Grafika Warsztatowa Wydziału Artystycznego.

W roku 2017 pełniłem funkcję koordynatora strony internetowej ASP Katowice. W 2016 roku sprawowałem opiekę nad wystawą i przebiegiem publicznych obron dyplomów Katedry Grafiki oraz odpowiadałem za organizację publicznych przeglądów prac studentów trzeciego roku Grafiki, ASP Katowice.

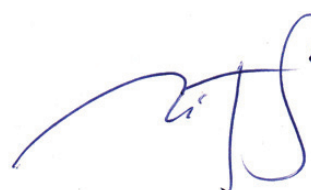
#### 4.2. Promocja dokonań studentów

Od początku pracy na Akademii, podejmowałem działania na rzecz promocji dokonań studentów. Ważniejsze wydarzenia z tym związane, to: współorganizacja wystawy: *Jan Szmatloch i uczniowie* w Galerii Państwowej Akademii Sztuk Pięknych, Mińsk, ul. Surganova 14 w 2010 roku, wystawa Pracowni Druku Wklęsłego w Instytucie Polskim w Dusseldorfie oraz wystawa pedagogów i studentów w Galerii Merkelbacha w Dusseldorfie w 2010 roku. W roku 2012 współorganizowałem wystawę: *Jan Szmatloch i przyjaciele* w Pracowni nr 6, Akademia Sztuk Pięknych, Warszawa, a w roku 2014 wystawę pod tytułem: *Ludzie z metalu* w Pracowni Wklęsłodruku prof. Jana Szmatlocha, MDK Południe, Katowice. W roku 2017. pełniłem funkcję kuratora dwóch wystaw pedagogów oraz studentów katowickiej ASP – pierwsza to wystawa: *Currents / Undercurrents*, która odbyła się w St. Louis, USA, druga to wystawa: *Printed matter*, prezentowana w przestrzeni galerii łotewskiej Akademii Sztuki w Rydze.

#### 4.3. Inne działania na rzecz uczelni

Od 2014 roku jestem organizatorem, zainicjowanego przez prof. Jana Szmatlocha, cyklu wystaw oraz warsztatów pod tytułem: *Magia warsztatu*. W roku 2014. gościem projektu był Jurij Jakowenko, w 2015 Majla Zeneli, w 2016 Guntars Sietins, w roku 2017 prof. Krzysztof Tomalski z krakowskiej ASP, a w ostatniej edycji Kacper Bożek. Jako członek Komitetu Organizacyjnego, brałem udział przy organizacji dwóch edycji – 9. oraz 10. Triennale Grafiki Polskiej. W latach 2010 i 2017 przygotowałem, wraz z prof. Janem Szmatlochem, wykłady i pokazy technik graficznych w Muzeum Śląskim w Katowicach. Współpracowałem również przy organizacji wystaw w Rondzie Sztuki w Katowicach w Galerii Koszarowa 19. Biorę czynny udział w corocznych Dniach Otwartych w ASP Katowice.

Szczegółowe informacje, dotyczące mojej działalności artystycznej, organizacyjnej i dydaktycznej zamieściłem w pisemnej dokumentacji dorobku.



## 5. Bibliografia:

Chmielewski J.M., *Teoria urbanistyki*, Wydawnictwo Politechniki Warszawskiej, Warszawa, 2001.

Jentsch E., *O psychologii niesamowitego*, w: Autoportret nr 4 [47], 2014, „Niesamowitość”, Małopolski Instytut Kultury, Kraków, 2014.

Lis-Turlejska M., *Zdarzenia traumatyczne — sposoby definiowania, pomiar i rozpowszechnienie*, w: Strelau J., Zawadzki B., Kaczmarek M. (red.). *Konsekwencje psychiczne traumy*. Wydawnictwo Naukowe SCHOLAR, Warszawa 2009.

Madurowicz M., *Sfera sacrum w przestrzeni miejskiej Warszawy*, Wydawnictwo Dialog, Warszawa, 2002.

Maga – Jagielnicka R., *Place Miejskie – Zjawiska kulturowe, kształtujące tożsamość przestrzeni, Fenomen genius loci – tożsamość miejsca w kontekście historycznym i współczesnym*, Materiały konferencji zorganizowanej przez Muzeum Pałac w Wilanowie, Instytut Historii Sztuki Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie, 2007.

Sławek T., *Być z przestrzenią*, w: Autoportret nr 2 [41] 2013, „Przestrzeń jako taka”, Małopolski Instytut Kultury, Kraków, 2013.

Solska M., *Duch miejsca, a współczesna przestrzeń życia człowieka, Fenomen genius loci – tożsamość miejsca w kontekście historycznym i współczesnym*, Materiały konferencji zorganizowanej przez Muzeum Pałac w Wilanowie, Instytut Historii Sztuki Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie, 2007.

Tolle E., *Potęga teraźniejszości*, Wydawnictwo Galaktyka, Łódź, 2010.





